

پاسخ سازمان مجاهدین خلق ایران

به اتحادیه دانشجویان ایرانی در آمریکا

رفقای هیئت مسئولین و اعضای اتحادیه دانشجویان ایرانی در آمریکا

درودهای گرم ما را بپذیرید.

نامه مورخ سپتامبر ۱۹۷۷ که بدنبال " بحث های مکرر در مورد چگونگی گسترش و توسعه فعالیت های دفاعی، فرهنگی و تبلیغی در مورد جنبش نوین انقلابی و ... " نوشته شده است بدست ما رسید.

قبل از هر چیز از این که ما را در جریان بحث های خود و مسائل مطروحه در جنبش دانشجویی قرار داده اید تشکر می کنیم. اما در مورد مسائل مطروحه در نامه:

۱- در مورد تکثیر و توزیع انتشارات سازمان ما مطرح نموده اید که آیا " اتحادیه " تنها باید " پخش و تکثیر آثار عام دمکراتیک و به مفهوم غیر " ایدئولوژیک " مانند نشریه خبری، ظهور امپریالیسم ایران و ... اکتفا کند یا همچنان می تواند دامنه فعالیت خود را تا تکثیر و توزیع کلی آثار سازمان منجمله آثار ایدئولوژیک- سیاسی گسترش دهد؟ : متأسفانه مسئله به شکل بسیار مختصر و فشرده ای مطرح شده است، بطوری که اطلاع دقیقی از چند و چون "مسائل مبهم و ناروشنی" که با آنها در جریان " بحث های مکرر " برخورد داشته اید، نداریم. طبیعتاً توضیحات بیشتری در این زمینه به ما کمک می کرد تا بطور همه جانبه تری یعنی با توجه به مسائل، مشکلات و محدودیت های میدان عمل و همچنین تجربه قابل توجه و قابل اتکایی که شما مبارزین جنبش دانشجویی در خارج از کشور دارا هستید مسئله را مورد بررسی قرار دهیم. با این وصف باید ابراز داریم که در پاسخ سئوال فوق، ما بطور کلی نه تنها نمی توانیم هیچ محدودیت سیاسی و اصولی در مقابل سازمان های دمکراتیکی که آمادگی خود را برای تکثیر و توزیع نشریات سازمانی ما اعلام می دارند باعث شویم بلکه کمونیست ها همواره وظیفه خود می دانند که

فعالیت خود را در سازمان های دموکراتیک آنقدر گسترش دهند، آنقدر به کار آگاه گرانه سیاسی و ایدئولوژیک در درون این سازمان ها بپردازند، تا مواضع این سازمان ها متناسب با ترکیب طبقاتی و سطح آگاهی سیاسی توده ها و عناصر متشکل در این سازمان ها هر چه بیشتر به سمت سیاست و ایدئولوژی سازمان یا حزب کمونیستی نزدیک شده و فعالیت دموکراتیک آنها در جهت تقویت سیاست و مشی سازمان کمونیستی قرار گیرد. بنابر این طبیعی است که ما از خواست شما برای تکثیر و توزیع هر چه وسیع تر نشریات سازمان استقبال می کنیم. در واقع زمانی که برای سازمان شما این سوال مطرح شده است که آیا می توانید نشریات ایدئولوژیک- سیاسی یک سازمان کمونیستی و در این جا سازمان مجاهدین خلق ایران را تکثیر و توزیع و انجام آن را منوط به نظر ما بدانید یک معنایش این است که سازمان شما از چنان سطح سیاسی- ایدئولوژیک برخوردار است که می تواند با تکثیر و توزیع آثار یک سازمان کمونیستی آن را مورد حمایت خود قرار داده و حاضر است به نحوی در تبلیغ مشی و نقطه نظرات آن سازمان شرکت کند. برای توضیح بیشتر می توان از زاویه دیگری نیز این سوال را مورد بررسی قرار داد. این زاویه عبارت است از چگونگی برنامه و جهت گیری، چگونگی برنامه عملی و بالاخره چهارچوب و ضوابط تشکیلاتی آن سازمان. برنامه سیاسی و عملی سازمان دانشجویی شما می تواند در نوارهای متعددی از طیف برنامه سیاسی و عملی یک سازمان عام دانشجویی (سازمانی که همه دانشجویان صرف نظر از ایدئولوژی و نقطه نظرات سیاسی شان، تنها به واسطه درخواست های مشترک صنفی در آن شرکت دارند) تا سازمان دانشجویی که مواضع مشخص دموکراتیک در زمینه مسائل مختلف میهن و جهان دارد، نظیر سازمانی با ساخت کنفدراسیون سابق واحد جهانی تا سازمان های دانشجویی سراسری کنونی عملاً وابسته به مشی ها و نظرگاه های مختلف سیاسی- ایدئولوژیک و بالاخره در آخرین نوار این طیف و متکامل ترین آن یعنی برنامه سیاسی و عملی یک سازمان دانشجویی کمونیستی قرار گیرد.

با این توصیف، به تناسب این که سازمان شما در کدام موضع از طیف فوق قرار داشته باشد، وظایف متناسب با آن موضع را نیز به عهده خواهد گرفت. به عنوان مثال در مورد پخش نشریات یک سازمان کمونیستی، سازمان اول چنین وظیفه ای را برای خود نمی شناسد، همان طور که سازمان نوع دوم نیز نمی تواند به واسطه جریان های مختلف متشکل در آن صرفاً از یک سازمان سیاسی انقلاب دفاع نماید. در حالی که دو سازمان پیشرفته تر دیگر طبعاً فعالیت اختصاصی مربوط به خود نیز یعنی اولی طرفداری از یک نقطه نظر سیاسی و مشی مشخص و تا حدودی^۱ طرفداری از یک ایدئولوژی مشخص و دومی به تبلیغ یک سیاست و ایدئولوژی کمونیستی خواهد پرداخت. فکر می کنیم با این توضیحات مختصر پاسخ پایه ای، مسائل شما روشن شده باشد.

۲- ما در فرصت مناسب دیگری در انتشارات آتی خود راجع به عمده ترین مسائل جنبش دانشجویی و فعالیت سازمان های وابسته به آن به بحث خواهیم پرداخت، اما در همین جا نیز می توان و لازم می دانیم به طور مختصر نکاتی را متذکر شویم:

الف- تحولات یکی دو ساله اخیر دانشجویی را می توان بصورت زیر احصاء کرد: سمت گیری هر چه بیشتر آن در جهت هم سوئی و هماهنگی با جنبش نوین انقلابی و نیازها و ضرورت های آن، قطب بندی باز هم مشخص تر و تصریح هر چه بیشتر مرزهای سیاسی- ایدئولوژیک جریان های مختلف

دانشجویی، مبارزه علیه مشی های راست و سازشکارانه. این ها تحولاتی است در خدمت جنبش نوین انقلابی خلق ایران و سمت گیری بارزتری است به سمت انقلاب دمکراتیک ایران که متقابلا خود می تواند به حل بسیاری از مشکلات و مسائل جنبش دانشجویی منجر شود. این تحولات که مشخصا متأثر از تحولات درون جامعه (پولاریزاسیون طبقاتی جامعه و شکل گیری جدید آن) و جنبش انقلابی می باشد (برآمد مشخص سیاسی و سازمانی نیروهای اقشار و طبقات خلقی) حائز کمال اهمیت بوده و کوشش باز هم بیشتر دانشجویان پیشرو، بویژه کمونیست های فعال درون جنبش دانشجویی را برای سمت گیری صحیح تر و قاطع تر خود طلب می کند.

ب- رشد جریان های بورژوا لیبرالی در چند ساله اخیر در جامعه و متقابلا نفوذ ایدئولوژی و مشی لیبرالی در جنبش انقلابی و کمونیستی میهن ما مهمترین خطری است که جنبش توده های زحمتکش خلق و طبعا جنبش دانشجویی را در خارج از کشور مورد تهدید قرار داده است. این جریان های بورژوا لیبرالی که مهمترین تجسم سیاسی- تشکیلاتی آن در کمیته مرکزی حزب توده می باشد، در پوشش های به اصطلاح کمونیستی و همچنین مذهبی سعی در مسموم کردن اذهان توده ها و انتشار اوهام رویونیستی رفرمیستی، سازشکارانه و تسلیم طلبانه خود دارند. اهمیت خطر این جریان ها زمانی روشن می شود که می بینیم جنبش کمونیستی میهنمان علیرغم کیفیت بالا و توانایی عظیم، اما بالقوه اش، از طرفی فاقد ارتباط حداقل لازم با جنبش طبقه و از طرف دیگر در حالت پراکندگی و تشتت فوق العاده زیادی بسر می برد. طبیعتا در چنین اوضاع و احوالی که بورژوازی لیبرال با گسترش نفوذ سیاسی- ایدئولوژیک خود به مسموم کردن اذهان توده های زحمتکش و اقشار آگاه مردم پرداخته و حتی توانسته است به کمک عناصر متزلزل و لیبرال درون جنبش انقلابی - کمونیستی، یعنی ستون پنجم های بورژوازی لیبرال در درون جنبش، نفوذ سیاسی- ایدئولوژیک خود را به نفوذ تشکیلاتی تبدیل نموده و ارگان های جدیدی هم دست و پا کند، برای هیچ کمونیست یا سازمان کمونیستی ضرورت کار فعال سیاسی- ایدئولوژیک- تشکیلاتی در میان طبقه کارگر و پاکسازی، تحکیم و وحدت صفوف کمونیست ها و طبعا ضرورت مبارزه علیه نفوذ این جریانات در جنبش انقلابی و کمونیستی و افشاء اوهام بورژوا لیبرالی امری پوشیده و نامشخص نیست. بدین جهت مبارزه متحد و همه جانبه علیه ترهات رویونیستی، رفرمیستی و خیانت کارانه دار و دسته کمیته مرکزی حزب توده و گروه های رسما و عملا وابسته به آن، مبارزه علیه ارتجاع مذهبی، تسلیم طلبی، سازشکاری و رفرمیسم و تبلیغ شعار سرنگونی قهرآمیز رژیم به اتکاء قیام و مبارزه مسلحانه توده، در صدر هدف های مبارزه ایدئولوژیک کمونیست ها و دیگر انقلابیون پیگیر و در اینجا در خارج از کشور، در صدر هدف های مبارزه سیاسی- ایدئولوژیک دانشجویان پیشرو به ویژه فعالین مارکسیست- لنینیست جنبش دانشجویی قرار می گیرد.

ج- همچنین مبارزه علیه هرگونه تسلیم ایدئولوژیک در جنبش دانشجویی منجمله مبارزه علیه این تصور که گویا جریان های سیاسی دانشجویی روشنفکری در خارج از کشور به واسطه مواضع ثانوی و پشت جبهه ای خود نمی توانند و یا نباید نسبت به جریان های سیاسی انقلابی درون کشور موضع گیری نمایند از جمله وظایف دیگری است که بر عهده فعالین جنبش دانشجویی بخصوص کمونیست ها قرار دارد.

در واقع تبلیغ نظریاتی به این مضمون که "آنها (دانشجویان) نیازی به تشخیص گرایشات مختلف ندارند" و یا نباید سمت مشخصی را انتخاب کنند، معنایی جز تبلیغ "بی پرنسیپی و لاقیدی" در جنبش دانشجویی روشنفکری خارج از کشور را ندارد.

بدین قرار هر گونه کوتاه آمدن در این زمینه یعنی کوتاهی در تصریح مرزهای سیاسی- ایدئولوژیک در جنبش دانشجویی بخصوص در شرایط کنونی به بهانه حفظ وحدت و ... هیچ معنایی جز کمک به گسترش نفوذ ایدئولوژی و سیاست بورژوایی در جنبش دانشجویی ندارد و بر خلاف تصور برخی نه تنها تصریح مرزها به وحدت صدمه نمی زند بلکه وحدت اصولی جنبش دانشجویی را به نفع کمونیست ها تحکیم می بخشد.

رفقا

نظرات و ملاحظات ما راجع به جنبش دانشجویی و مسائل کنونی آن به همین جا خاتمه نمی یابد. ما در آینده نزدیکی باز هم در این باره صحبت خواهیم کرد.

دست شما را می فشاریم و برای اتحادیه دانشجویان ایرانی در آمریکا آرزوی موفقیت و پیشرفت باز هم بیشتری را داریم.

سازمان مجاهدین خلق ایران
(ارگان خارج)

بیست دسامبر ۱۹۷۷
[بیست و نه آذر ۱۳۵۶]